ISSN 1233–7552

Maryjna WSPÓLNOTA

PISMO PARAFIAN KOŚCIOŁA MARYI KRÓLOWEJ W POZNANIU • KWIECIEŃ 2006 • NR 3(119)2005

Jedno z ostatnich zdjęć Ojca Świętego Jana Pawła II wykonane w Wielki Piątek 25 marca 2005, przez fotografa papieskiego Arturo Mari.

Czy mógłbyś wskazać swoją najważniejszą fotografię?

Nie mam wątpliwości – to ta z ostatniego Wielkiego Piątku, z krzyżem. Ojciec Święty nie szedł w procesji, lecz uczestniczył w Drodze Krzyżowej całym sobą, wszystkimi swoimi myślami, całą duszą. Modlił się przed ekranem i w pewnej chwili, kiedy procesja dotarła do XIV stacji, dał znak. Sekretarz nie zrozumiał, czego sobie życzy, więc podszedł – Papież poprosił o krzyż. Kiedy dostał krucyfiks, przez jakiś czas patrzył na niego i rozmawiał z Chrystusem. Potem się na niego osunął, przycisnął go sobie do serca i do twarzy. Tego momentu telewizja nie filmowała, w tamtej chwili pokazywali Koloseum, a w kaplicy była obecna tylko Jego „rodzina"... Na tej fotografii, jak myślę, jest całe Jego życie. Całe Jego oddanie Chrystusowi cierpiącemu. Ktoś powiedział, że mogłem zrobić to zdjęcie z innego punktu, że mogłem stanąć bliżej lub dalej. Lecz wśród wielu rzeczy, których się nauczyłem, służąc Janowi Pawłowi II, jest i ta, że kiedy dzieją się rzeczy naprawdę wielkie, im mniej się poruszasz, tym lepiej. Na pewno nie miałem prawa przeszkadzać Mu w spotkaniu z Chrystusem.

Z książki Arturo Mari Do zobaczenia w raju (str.135).

PRZESŁANIE BISKUPÓW POLSKICH W PIERWSZĄ ROCZNICĘ ŚMIERCI SŁUGI BOŻEGO JANA PAWŁA II

Dnia 2 kwietnia 2005 roku o godzinie 21.37 Pan życia i śmierci powołał do siebie Papieża Jana Pawła II, dziś Sługę Bożego, który ponad 26 lat pełnił posługę Pasterza Kościoła Chrystusowego. W rocznicę jego błogosławionej śmierci z potrzeby serca kierujemy słowo do wszystkich wiernych Kościoła katolickiego w naszej Ojczyźnie. Pragniemy zachęcić do modlitewnej refleksji nad kilkoma sprawami związanymi z tym wydarzeniem.

1. **Testament**. Jan Paweł II napisał w swoim *Testamencie*: „Nie pozostawiam po sobie własności" (6 III 1979). To prawda. Pozostawił jednak bezcenny skarb – świadectwo żarliwego umiłowania Jezusa Chrystusa, oddania się Mu do dyspozycji i konsekwentnego podjęcia służby Kościołowi i człowiekowi. Każdemu człowiekowi, niezależnie od koloru skóry, rasy, pochodzenia i religii. Jego żywa świadomość polskich korzeni nie przeszkadzała mu docierać do wszystkich narodów i głosić w sposób przekonywający uniwersalne orędzie miłości i pokoju zapisane w Ewangelii. Wiedział, że „znajduje się całkowicie w Bożych Rękach" (5 III 1982), dlatego promieniował rozwagą, spokojem, odwagą i nadzieją. Wiedział, komu zaufał, i na jakiej skale człowiek powinien budować swoją egzystencję.

Możemy i powinniśmy odczytywać żywy *Testament* Jana Pawła II w świetle naszego osobistego doświadczenia, w świetle naszych zwycięstw i porażek, naszych lęków i nadziei, by wszystko odnosić do naszego Stwórcy i Pana.

2. **Pamięć**. Chrześcijaństwo jest religią pamięci. Historia każdego z nas wpisana jest w historię zbawienia. Wspominamy wielkie dzieła, jakich Bóg dokonał dla człowieka, zwłaszcza przez przyjście na świat Syna Bożego, Jezusa Chrystusa, przez Jego śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie. Tę prawdę przeżywamy w sposób najbardziej intensywny, gdy uczestniczymy w Eucharystii, będącej uobecnieniem dzieła zbawienia, które jest ponadczasowe.

Wspólnota Kościoła utrwala również pamięć o tym, czego Bóg dokonuje w sercach ludzi na przestrzeni wieków. Czego w naszym pokoleniu dokonał za przyczyną Jana Pawła II, który prowadził łódź Kościoła po wzburzonym morzu współczesnego świata. Zachowanie pamięci o tym wielkim świadku Ewangelii jest naszym przywilejem i obowiązkiem, gdyż on swoim świętym życiem i nauczaniem tworzył nam „środowisko", w którym mogła się umacniać nasza wiara, budzić nasza nadzieja i ożywiać nasza miłość. Pamięć o zmarłym Ojcu Świętym powinna nas prowadzić do przejrzystego życia zgodnego z Ewangelią, do wychodzenia poza krąg naszych prywatnych spraw i do troski o drugiego człowieka, zwłaszcza bezbronnego, słabego, ubogiego, potrzebującego naszej solidarności.

3. **Wdzięczność**. Wdzięczność jest pamięcią serca. Dzięki wieloletniej posłudze Jana Pawła II każdy z nas został w jakiś sposób obdarowany i ubogacony. Nie sposób dokonać tu jakiegokolwiek podsumowania, opisu czy statystyki. To wszystko pozostanie wielką tajemnicą działania Boga, który posłużył się osobowością, charyzmatem i wiarą tego, którego nazywaliśmy Piotrem naszych czasów.

Jesteśmy winni wdzięczność samemu Bogu za ten dar. Poczucie głębokiej wdzięczności pozwoli nam zachować dobro, jakie stało się naszym udziałem w okresie pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II. Ono też może nam przywracać równowagę ducha i umacniać wytrwałość pośród wszystkich trudnych spraw naszego życia osobistego i społecznego. Przed pokusą zniechęcenia i rezygnacji powinna nas właśnie chronić wdzięczna pamięć.

4. **Dziedzictwo**. Jan Paweł II zostawił nam ogromne dziedzictwo. Pozostawił pewien wzór duszpasterskiej wrażliwości i troski o człowieka. Dał przykład otwartej postawy wobec wielkich problemów współczesnego świata. Nie uciekał przed nimi, ale stawiał im czoło z ewangeliczną odwagą. Nie potępiał nigdy człowieka słabego, błądzącego, inaczej myślącego, dorastającego z trudem do wymogów Ewangelii. Nie ofiarowywał też taniej pociechy. Stawiał wysokie wymagania w zakresie wiary i moralności chrześcijańskiej, przekonując jednocześnie niezliczonych słuchaczy, że stać ich na więcej, gdyż obdarzeni są godnością dzieci Bożych. Być może dlatego słuchali go z przejęciem młodzi, przed którymi kreślił ideał życia, dla którego warto wszystko poświęcić.

Odrębną kartę dziedzictwa Jana Pawła II stanowi zapisane słowo jego niezliczonych przemówień, homilii, katechez, encyklik, adhortacji i listów apostolskich. Trzeba do nich sięgać. Trzeba powracać do skarbca jego myśli, intuicji, refleksji, rozważań i modlitw, by odnajdywać w nich prawdę o Bogu i o człowieku, a jednocześnie światło i pomoc na drogach naszego życia.

5. **Wyzwanie**. Każde pokolenie staje wobec nowych wyzwań. Przez wiele lat przemierzaliśmy wspólnie drogę z Janem Pawłem II. Uczyliśmy się jego stylu, słuchaliśmy jego słów i wskazań. Teraz, od roku, kroczymy bez niego, choć jednocześnie zdajemy sobie sprawę, że towarzyszy nam nadal, na inny sposób. Na nowym etapie drogi Kościoła naszym przewodnikiem jest wierny współpracownik Jana Pawła II: Ojciec Święty Benedykt XVI. Przygoto-

wujemy się, by go przyjąć godnie i z miłością na naszej ojczystej ziemi.

Ubogaceni świętością i mądrością Sługi Bożego Jana Pawła II, powinniśmy wychodzić naprzeciw wyzwaniom, jakie przed nami stają w życiu osobistym i rodzinnym, ale także we wspólnocie Kościoła i we wspólnocie narodu. Powinniśmy uczyć się mozolnie, nawet na błędach, jak korzystać z daru wolności, niewątpliwie związanego z pontyfikatem Papieża, który przybył do Rzymu „z dalekiego kraju". Z naszego kraju.

Rok temu, w dniach śmierci i pogrzebu Jana Pawła II, odżyło w nas poczucie solidarności i więzi, mimo wszystkich różnic i spraw dzielących nas na co dzień, zwłaszcza w sferze życia społecznego i politycznego. Trzeba powracać do tego doświadczenia, by nie trwonić pokładów dobra, które przecież jest w nas, ale nie zawsze dochodzi do głosu.

Dojrzała troska każdego z nas o dobro wspólne i o dobro każdego człowieka będzie najlepszą formą odczytania *testamentu* Jana Pawła II, utrwalenia o nim *pamięci*, okazania Bogu *wdzięczności* za ten dar i podjęcia *dziedzictwa*, jakie nam zostawił, oraz udzielenia naszej odpowiedzi na *wyzwania*, jakie przed nami stają.

Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi Polski,
8-9 marca 2006 r. P.

Święty Żebrak

W tym roku w pierwszy dzień Świąt Wielkanocnych, 16 kwietnia, przypadają 79 urodziny ojca świętego Benedykta XVI. Patronem tego dnia jest Benedykt Józef Labre, święty żebrak i pielgrzym, o którym słyszało pewnie niewielu z nas.

Urodził się w 1748 roku we Francji. Szukał powołania w różnych zakonach, m.in. u trapistów. Bez powodzenia. Dręczony chorobą skrupułów wyruszył w drogę. Ubrany w strzępy habitu trapisty, z różańcem na szyi, przemierzył większość południowo-zachodniej Europy. Całym jego bagażem były Biblia, brewiarz i Naśladowanie Chrystusa. Zwykle raz do roku zjawiał się w Rzymie. Jego przybycie było zawsze wydarzeniem. Ludzie wszędzie na niego czekali. Kochali go. Podczas jednej z wędrówek został przyjęty przez dziadka św. Jana Vianneya, proboszcza z Ars. Na kilka lat przed śmiercią osiadł na stałe w Rzymie. Większość czasu spędzał chodząc ulicami po prośbie, poszcząc i modląc się. Umarł w aurze świętości w Wielką Środę 1783 roku. W Wielki Czwartek tłumy przyszły oddać mu hołd.

W pierwszym zdaniu Orędzia na Wielki Post 2006 ojciec święty Benedykt XVI pisze „Wielki Post jest okresem najbardziej sprzyjającym wewnętrznej pielgrzymce do Tego, który jest źródłem miłosierdzia." Niech wspomaga nas na tej drodze św. Benedykt Józef Labre, który pielgrzymował przez całe swe życie.

Małgorzata Wołyńska i Magdalena Młynarz

Remont prezbiterium

Rozpoczęły się prace rzemieślników nad dalszym wyposażeniem prezbiterium naszego kościoła. W stolarni firmy DOORS – E.R.J. Kubiakowie powstają: ambonka, elementy drewniane nowego ołtarza i 4 klęczniki komunijne – balustrada. Firma kamieniarska p. Jerzego Pleskota podejmuje prace przygotowawcze nowej posadzki w prezbiterium i elementów kamiennych nowego ołtarza. Koszt materiału i planowanych prac wg kosztorysu wyniesie 66 tyś. złotych. Za zgodą Miejskiego Konserwatora zabytków p. Marii Strzałko i Kurii Metropolitalnej zostanie przesunięta stara zabytkowa chrzcielnica z sieni kościoła do środkowego ganka. Dokładną jej konserwację przeprowadzimy jednak w terminie późniejszym.

Nie zdołamy jednak wykonać planowanych prac przed Świętami Wielkanocnymi. Pośpiech mógłby zaszkodzić jakości. Zostaną podjęte na początku maja i zakończone przed uroczystością I Komunii świętej – 13/14.05. Módlmy się, by wszystkie prace zostały pomyślnie przeprowadzone. Jestem przekonany, że dalszy etap prac spotka się z jeszcze większym uznaniem i zadowoleniem Parafian, niż nowe piękne tabernakulum. Stalle boczne w prezbiterium zostaną wykonane w miarę naszych możliwości finansowych na przełomie roku 2006 i 2007.

Z całego serca dziękuję parafianom za wielką ofiarność na przeprowadzone i planowane inwestycje. Niech Bóg wynagrodzi i Jemu niech będzie wszelka chwała.

ks. prob. Marcin Węcławski

KONTO NASZEJ PARAFII: 59 1020 4027 0000 1802 0352 2695

Pieta

Wśród licznych na świecie
nasza z XIII Stacji
Drogi Krzyżowej
Piastunka bolejąca
matczynymi rękoma
dźwigająca, obejmująca i tuląca
Martwe Ciało umiłowanego Syna
Pieta od czasu do czasu
oświetlana słonecznym
blaskiem Boga.

/Wanda Polaszewska/

Fot.: Waldemar Pietura

Wspomnienie Ojca Świętego Jana Pawła II z dnia ogłoszenia jego nominacji na biskupa pomocniczego w Krakowie: *[Po rozmowie z ks. arcybiskupem Eugeniuszem Baziakiem]... Poszedłem do kościoła Franciszkanów i odprawiłem Drogę Krzyżową przy stacjach malowanych przez Józefa Mehoffera. Chętnie tam chodziłem na Drogę Krzyżową, bo te stacje są oryginalne, nowoczesne ...*

(Wstańcie, chodźmy! str. 16).

Droga krzyżowa ulicami naszej parafii piątek 7 kwietnia godz. 19:00

Zapraszamy wszystkich Parafian do wspólnej modlitwy. Prosimy o przyniesienie świec. Udział w Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach jest połączony z możliwością zyskania odpustu zupełnego.

Z ostatnich tygodni

- W niedzielę 26.02 po Mszy św. o g. 15 roczne dzieci otrzymały specjalne błogosławieństwo, po Mszy św. o g. 18^{30} p. Michał Wachowiak wykonał koncert muzyki organowej J. S. Bacha.
- Od Środy Popielcowej 1.03 do niedzieli 5.03 ks. dr Adam Adamski głosił w naszej parafii wielkopostne rekolekcje. Szkolne rekolekcje były w tym roku poświęcone misjom i odbyły się: dla gimnazjum 40 i szkoły podstawowej 42 6 – 8.03; dla gimnazjum 42 13 – 15.03; dla szkoły 104 22 – 24.03.
- W pierwszych dniach Wielkiego Postu parafianie otrzymali do domów wielkopostny list ks. Proboszcza.
- 11 i 18.03 dzieci komunijne z rodzicami uczestniczyły we Mszach św. z odnowieniem przyrzeczeń chrztu św.; przedtem 7 i 14.03 były spotkania dla rodziców tych dzieci.
- Składka ze Mszy świętych niedzielnych 12.03 przeznaczona była na wyposażenie prezbiterium naszego kościoła, po Mszach św. zbierano do puszek ofiary na misje.
- Na zebraniu Koła Misyjnego 23.03 o swej pracy misyjnej w Ugandzie opowiedziała studentka AM, wolontariuszka fundacji Redemptoris Missio.
- W uroczystość Zwiastowania Pańskiego 25.03 Msza św. o g. 12 sprawowana była dla matek w stanie błogosławionym i ich rodzin oraz małżeństw bezdzietnych.
- Przez cały Wielki Post były nabożeństwa pasyjne – Droga Krzyżowa w piątki o g. 8^{30} dla starszych parafian, o 10 dla przedszkolaków, dla dzieci szkolnych o 17, dla młodzieży o 19^{30} i dla ogółu parafian o g. 18; Gorzkie Żale w niedziele o g. 15^{45}, kazania pasyjne głosił na nich dominikanin o. Maciej Biskup.

Odeszli do Pana

26 lutego	Cecylia Kwiatkowska, ul. Poplińskich 2
3 marca	Aleksandra Stirmer, ul. Różana 15
10 marca	Paweł Siudziński, ul. Chwiałkowskiego 24
15 marca	Kornelia Dybizbańska, ul. Chwiałkowskiego 3
18 marca	Genowefa Świgoniak, ul. Przemysłowa 51
21 marca	Teresa Byczyk, ul. Żupańskiego 20

WIELKI TYDZIEŃ W NASZYM KOŚCIELE

Rekolekcje
głoszone przez ks. prof. Tomasza Węcławskiego: od niedzieli 09.04 do środy 12.04 po Mszy św. o 18.30.

Wielki Wtorek 11.04.
Całodzienna spowiedź św. – godz. 6.30 do 21.00

Wielki Czwartek 13.04.
Jutrznia godz. 8.00
Msza św. Wieczerzy Pańskiej, godz. 18.30
Adoracja Chrystusa w tzw. „Ciemnicy" do 24.00

Wielki Piątek 14.04.
Jutrznia godz. 8.00
Droga Krzyżowa godz 15.00
Liturgia na cześć Męki Chrystusa godz. 18.30
Adoracja Chrystusa w Grobie Pańskim do 24.00

Wielka Sobota 15.04.
Jutrznia godz. 8.00
Święcenie potraw od 10.00 do 17.00 co pół godziny

Noc Zmartwychwstania
Wigilia Paschalna z rezurekcją o godz. 21.00